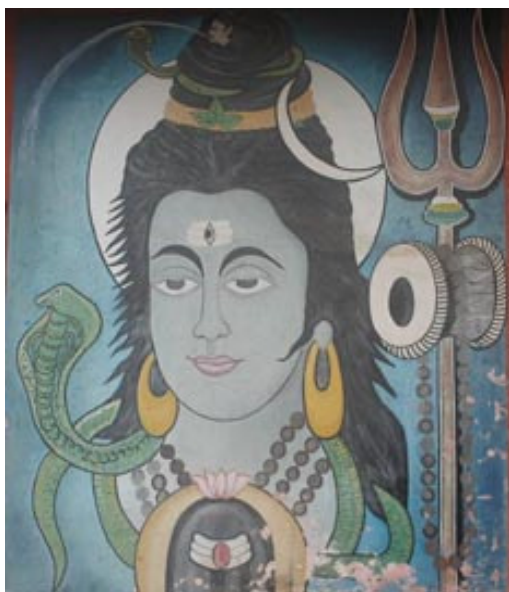

EN MORGON I DEN HELIGA STADEN VARANASI

Tidigt på morgonen, medan det är fortfarande mörkt i den heliga staden Varanasi, lämnar många människor sina hem och ger sig iväg genom stadens mörka, trånga gränder mot stentrapporna som leder ner till den heliga floden Ganges. I mörkret kan man höra dämpad recitation av heliga ljud, så kallade mantran eller lågmäld sång från dem som går förbi. Människorna är på väg till floden för att hälsa solen och den nya dagen genom att doppa sig i det kalla vattnet och koncentrera sig på det gudomliga.

Många av de hinduer som bor i Varanasi kommer varenda morgon året runt, och doppar sig till och med under de kallaste dagarna i december och januari. De lägger ifrån sig några plagg vid stranden, går försiktigt ut i vattnet och vänder sig mot den glödande uppgående solen som just stigit över horisonten och speglar sig i floden som en röd ljuspelare. Medan de står i vattnet reciterar de det berömda Gayatri-mantrat. De tar sig lite vatten i sina kupade händer som de dricker några slurkar av, och doppar huvudet under vattnet tre gånger innan de går upp på land och klär på sig.

Varanasi är främst Guden Shivas stad

Många utför en kort rituell tillbedjan som kallas Puja vid ett av de många små tempel och altare som ligger längs flodstranden, eller vid ett av de gamla heliga träden där. Runt trädens rötter och nedre delen av stammarna finns små lingaer, de stenar som representerar guden Shiva och hans maka Shakti, salagrama-stenar som representerar guden Vishnu och orangefärgade stenfigurer som representerar andra av hinduismens otaliga gudar. Många människor bär med sig en liten kopp- eller

plastmugg som de fyller med vatten från Ganges. Lite offerar de till de heliga trädet eller på en Linga, salagrama-sten eller en gudafigur, resten tar de med sig hem och använder i puja där.

Ofta har de också blommor med sig i en plastkorg med rökelsestickor, blommor och andra saker som de behöver till sin Puja. Rökelsestickan sätter de upp vid det heliga trädet eller på trapporna under bönen. De repeterar en bön eller hälsning till Guden, om Sivaya namah, hyllning till Shiva, eller Om Visnave namah, hyllning till Vishnu.

På några ställen på stranden har det samlats grupper av kvinnor som sjunger sånger till en av gudarna samtidigt som de utför en rituell tillbedjan.

Hela tiden går nya människor några varv runt trädet med högra sidan mot det, innan de försvinner inåt staden igen. Några tiggare har satt sig vid trapporna för att samla mat och för att de troende ska ges möjlighet att lämna gåvor så att de kan få god karma. Från klostren som ligger längs floden hörs sång och recitation från munkarnas ritualer. En del har högtalare som sprider ljuden från klostrets inre till grannskapet.

Ett dop i floden Ganges

Att doppa sig i Ganges vid Varanasi rensar enligt hinduismen från moralisk orenhet, sådan som följer av brott mot regler för gott uppförande. Därför kommer många till Varanasi för att dra fördel av stadens frälsande och renande kraft, särskilt är det för äldre människor, som på detta sätt kan försäkra sig om en god återfödelse eller till och med slutlig frälsning. Alltså dyker snart också de första pilgrimerna upp. Några kommer från byar i trakten, andra har rest hundratals kilometer, från byar i hela norra Indien. Ledda pilgrimspräster som har i uppgift att hjälpa dem och se till deras behov, vandrar grupperna i långa rader till stentrapporna för att doppa sig i floden och fortsätter sedan vidare mellan de viktigaste heliga platserna i staden. Så börjar en dag i hinduismens heliga stad Varanasi.

Källa: Knut A. Jacobsen – Hinduismen – Mångfald, tradition, mångfald, s.13ff